

Bestandsplan for elgforvaltning 2013-2015 Evenes bestandsplanområde

Planperiode

Planperioden er på 3 år og gjelder for årene 2013 til og med 2015.

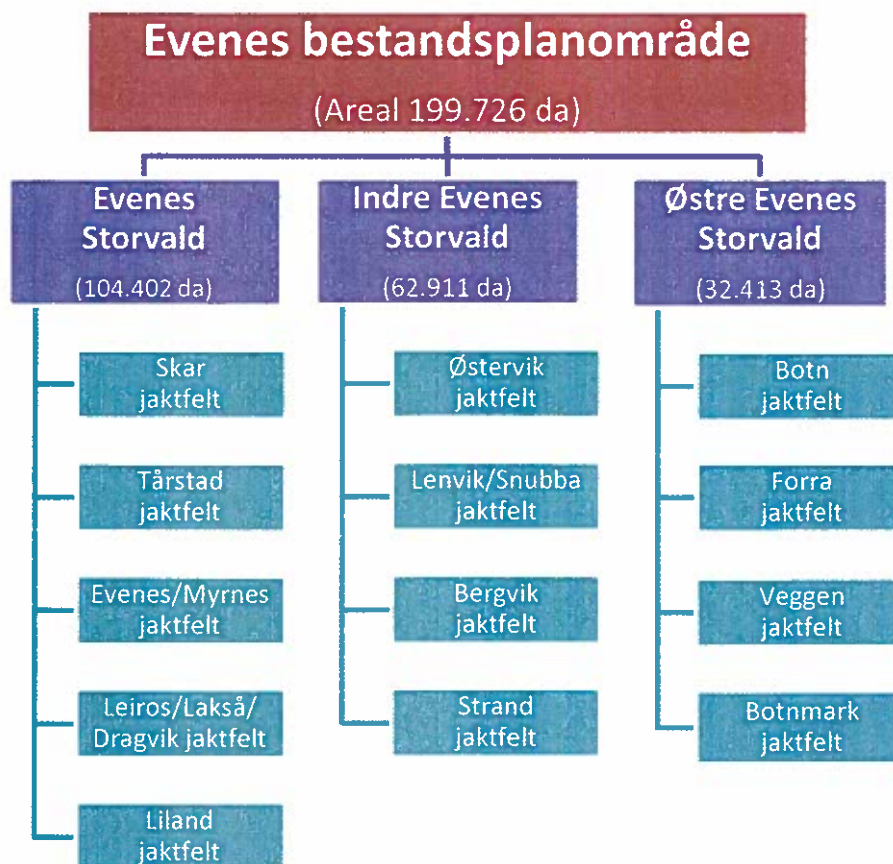
Bestandsplanområdet

Evenes bestandsplanområdet omfatter følgende elgvald:

- Evenes, som består av Skar, Tårstad, Evenes/Myrnes, Liland og Lakså/Dragvik/Leiros. Alle i Evenes kommune.
- Indre Evenes, som består av Indre Evenes Grunneierlag (gnr 26, 27, 28 og 93), Bergvik (gnr 24 og 25) og Strand (gnr 23). Alle i Evenes kommune.
- Østre Evenes, som består av Forra grunneierlag (gnr 31), Botn (gnr 29), Botnmark (gnr 30) og Veggen (gnr 1). Alle i Evenes kommune.

Figur 1: Bestandsplanområde og valdene

Figur 2: Vald og jaktfelt som inngår i bestandsplanområdet

Kart over arealet som inngår i Evenes bestandsplanområdet er vist i figur 1 og utgjør et tellende areal på 199.726 da. Figur 2 viser arealene til de enkelte valdene samt hvilke jaktfelt som inngår i disse.

Målsetting

Den langsiktige målsettingen er å få en bestand med optimal produksjon og avkastning sett i forhold til at dyrene skal være sunne og friske og ha god kjønns- og aldersfordeling og med en passende størrelse i forhold til leveområdets biologiske bæreevne og skadepress for annen virksomhet. På sikt skal grunneierne oppnå et optimalt utbytte sett i forhold til skadeomfang på private og offentlige eiendommer.

Elgbeitetaksering i valdene Østre Evenes og Indre Evenes viser at det i kystområdene er et så stort beitepress på treslagene rogn, osp, selje og vier (ROS-gruppa) at disse treslagene på sikt kan bli utryddet. I tillegg er furu nedbeitet i mindre områder. Beitepresset på disse treslagene er urovekkende høyt og det bør derfor overvåkes nøye ved at elgbeitetakseringer regelmessig gjennomføres i hele bestandsplanområdet. På denne måten vil en kunne unngå et overbeite på disse treslagene slik at en opprettholder et kvalitetsvinterbeite til elgbestanden i området.

I bestandsplanområdet er elgpåkjørsler et økende problem og det bør derfor tas initiativ til tiltak som kan redusere elgpåkjørsler i forvaltningsområdet.

Konkrete mål i planperioden basert på «sett elg» data er:

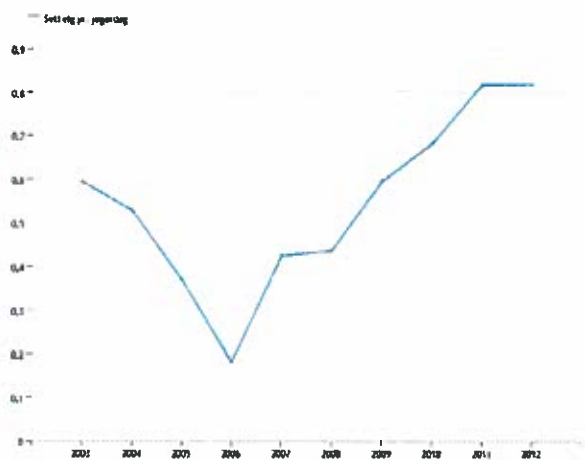
- En total elgstamme på 0,70 - 0,75 sett-elg/jaktdagsverk

- Ha en sammensetning av elgstammen som tilsvarer «den produktive elgstammen»; ca. 40 % kyr, ca. 25 % okser og ca. 35 % kalver
- Kalv/ku (fødselsrate) ~ 0,80
- Ku/okse ~ 2,0
- Kalv/kalveproduserende kyr ~ 1,35

For å oppnå disse målsettingene som baserer seg på sett elg data bør produktive kyr utgjøre minst 25 % av totalt sett elg som tilsvarer 2/3 av sette kyr. I tillegg til å registrere sett okser bør produktive okser utgjøre halvparten av de produktive kyrne; dvs. utgjøre ca. 13 % av sett elg.

Planforutsetninger og bestandsdata

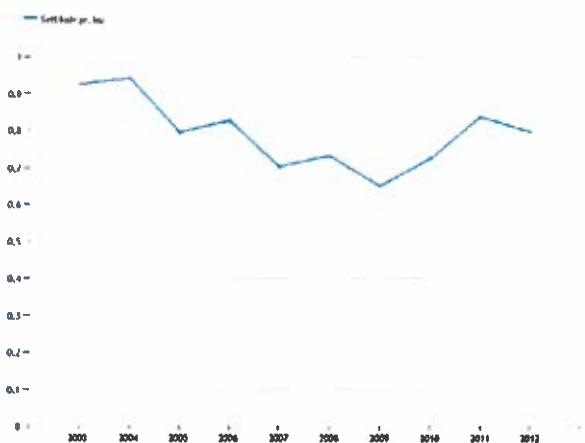
Som grunnlag for bestandsplanen er det benyttet sett-elg data, fellingsstatistikk, forskeranbefalte måltall for kjønns og aldersmessig sammensetning for «den produktive elgstammen», samt kjønns og aldersmessig fordeling av felte dyr. Alle jaktlagene har etter endt jakt levert sett elg skjema. Skjema inneholder data om varighet av jakta, antall jegere, totalt sett elg, antall ikke-kjønns og aldersbestemte dyr (ukjente dyr), antall voksne dyr fordelt på kjønn og antall kalver og dato for observasjonene. For felte dyr er det også registrert antall og kjønn på 1,5 åringer.

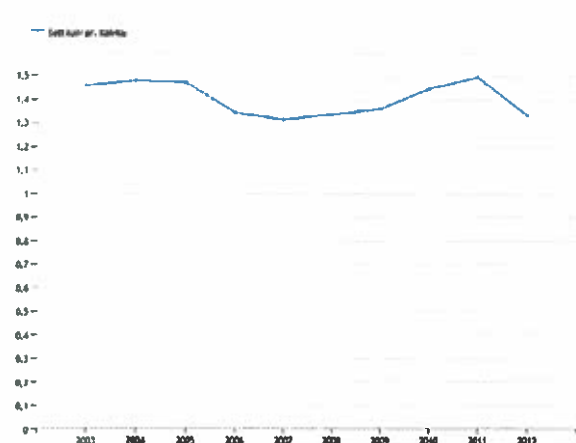
Figur 3: Utvikling av sett-elg pr. jegerdag i bestandsplanområdet

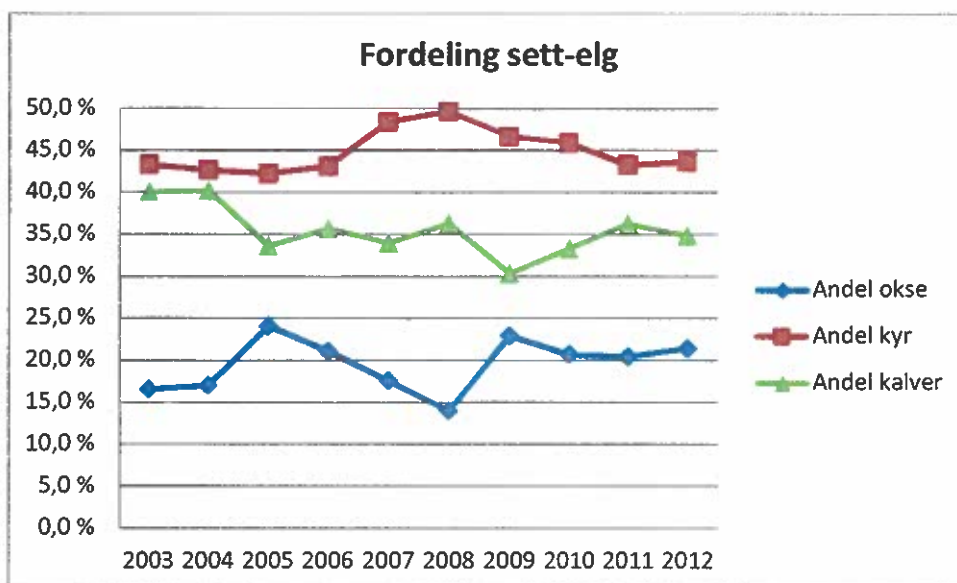
Figur 4: Utvikling av sett-ku pr. okse i bestandsplanområdet

Figur 5: Utvikling av sett-kalv pr. ku i bestandsplanområdet

Figur 6: Utvikling av sett-kalv pr. kalveku i bestandsplanområdet

Figur 7: Andelen sette okser, kyr og kalver i bestandsplanområdet

Utviklingen av sett elg for hele bestandsplanområdet er vist i figurene 3, 4, 5, 6 og 7. Figur 3 viser sett elg pr. jaktdagsverk, figur 4 viser sett-ku pr. okse, mens figur 5 og 6 viser fødselsrate (kalv pr. ku og kalv pr. kalveproduserende ku). Figur 7 viser den prosentvise fordelinga av sette okser, kyr og kalver. Figur 8 viser sett-elg/jaktdagsverk for tilgrensede områder.

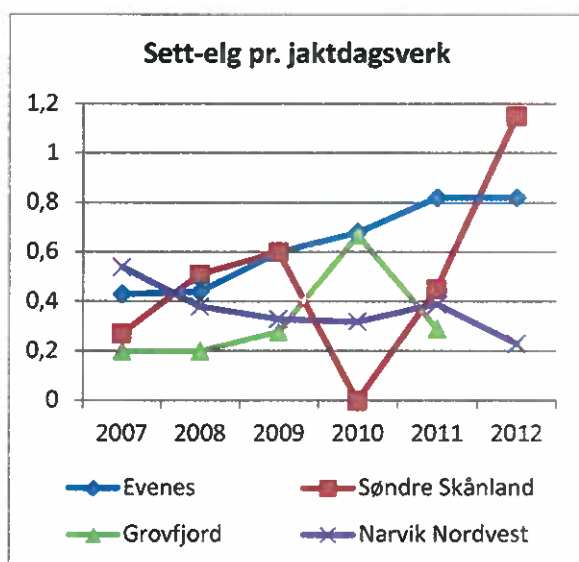

Fig. 8: Sett elg/jaktdagsverk for valdene Narvik Nordvest, Grovfjord, Evenes kommune og Søndre Skånland for perioden 2007-2012

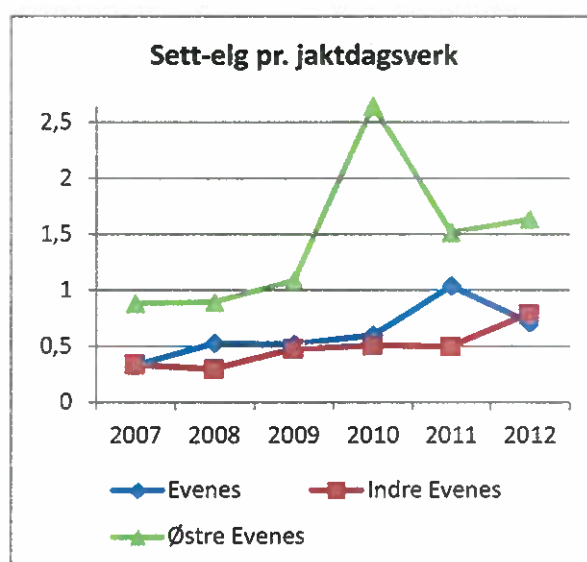

Fig. 9: Sett-elg/jaktdagsverk for valdene i Evenes kommune i perioden 2007-2012

Som vist i figur 8 er det regionale variasjoner i sett elg pr. jaktdagsverk. Mens elgstammen i Evenes kommune har steget jevnt fra 0,43 elg pr. jaktdagsverk i 2007 til det dobbelte i 2012, har f.eks. Narvik Nordvest hatt en nedgang fra 0,55 elg pr. jaktdagsverk i 2007 til 0,23 elg pr. jaktdagsverk i 2012. Grovfjord har hatt en svakt stigende tendens fra 0,20 elg pr. jaktdagsverk i 2007 til 0,29 elg pr. jaktdagsverk i 2011. Skånland Søndre har i samme periode hatt en 6-dobling av sett elg pr. jaktdagsverk fra 0,27 elg pr. jaktdagsverk i 2007 til 1,15 elg pr. jegerdagsverk i 2012. Det viktigste budskapet fra disse data er at det er forskjeller i elgtetthet i de forskjellige områdene, samt at områder kan ha lokale utviklingstrender i elgtetthet. Dette tyder på at elgen er stedbunden med mindre utveksling av elg mellom de forskjellige områder.

Sett elg pr. jaktdagsverk for valdene i Evenes for perioden 2007 til 2012 er vist i figur 9. For Evenes Storvald har sett elg data økt fra 0,33 elg pr. jaktdagsverk i 2007 til 0,71 elg pr. jaktdagsverk i 2012 (ca. 115 % økning). For Indre Evenes Storvald har sett elg data i samme periode økt fra 0,34 elg pr. jaktdagsverk til 0,79 elg pr. jaktdagsverk (ca. 132 % økning). Østre Evenes har i samme periode hatt en økning i sett elg fra 0,89 elg pr. jaktdagsverk til 1,64 elg pr. jaktdagsverk (ca. 84 % økning). Også her ser en betydelige variasjoner i elgtettheten innen de enkelte vald i kommunen. Elgforvaltninga for de enkelte vald bør derfor ta hensyn til lokale elgtetthetsdata. Sammensetninga i elgstammen i hele området tyder på at det kun er mindre variasjoner og har en sammensetning som er nær «den produktive elgstamme».

Utviklingen i sett elg pr. jaktdagsverk i Evenes kommune har vært jevnt stigende etter en bunn i 2006, jfr. figur 3, og har de to siste årene vært 0,82 sett elg pr. jaktdagsverk som er litt høyere enn målsettingen for planperioden. Andelen okser pr. ku har holdt seg stabil på ca. 2,0 ku pr. okse de fire siste årene, og samtidig har fødselsraten økt fra 0,65 til 0,80 kalv pr. ku. Andelen kalv pr. kalveproduserende ku var siste år på 1,35 som også er målet for planperioden. Det betyr at produktiviteten blant kyrne er tilfredsstillende. Som det fremgår av figur 7 har balansen mellom okser, kyr og kalver bedret seg de siste fem årene, og nærmer seg nå den «produktive elgstammen» som er målet for planperioden. Slik det ser ut i forhold til sett elg data er balansen i elgstammen tilnærmet slik man ønsker, og det legges derfor ikke opp til endringer i balansen i elgstammen for denne planperioden. Ut fra utviklingen i sett elg og påkjørsler vil det imidlertid legges opp til en høyere avskyting i denne planperioden enn i de senere årene.

Et større område som i tillegg til Evenes kommune inkluderer Skånland kommune og området Herjangen-Bjerkvik bygger opp om en positiv trend i utvikling mot en elgstamme med fin balanse mellom okser, kyr og kalver, dvs. den «produktive elgstammen».

Nedenfor vises sett-elg data og trender i 2009 og 2012 for Evenes bestandsplanområde og for hele området ^{*)}, samt målsettingen for denne planperioden:

	<i>Evenes bestandsplanomr.</i>			<i>Hele området ^{*)}</i>			<i>Mål</i>
	<i>2009</i>	<i>2012</i>	<i>Trend</i>	<i>2009</i>	<i>2012</i>	<i>Trend</i>	
Andel okser	23,0%	21,4%	↓	22,7%	25,7%	↑	25 %
Andel kalver	30,3%	34,9%	↑	32,0%	32,3%	↑	35 %
Andel kyr	46,7%	43,7%	↓	45,3%	42,0%	↓	40 %
Sett ku pr. okse	2,03	2,04	-	2,00	1,63	↓	~2,0
Sett kalv pr. ku	0,65	0,80	↑	0,71	0,77	↑	0,80
Sett kalv pr. kalveku	1,43	1,35	↓	1,39	1,33	↓	1,35
Sett elg pr. jeger pr. jaktdag	0,60	0,82	↑	0,49	0,75	↑	0,70-0,75

**) Hele området = Evenes kommune, Skånland kommune og Herjangen-Bjerkvik*

Gjennom planperioden tas det sikte på en avskyting som bygger opp om målsettingen for elgstammen. På den måten vil en på sikt kunne oppnå en elgstamme som har god sammensetning og en reproduksjon som er tilpasset leveområdet for elgen samtidig som man kan opprettholde en god avkastning til grunneierne.

Avskytingen det legges opp til i bestandsplanen tar utgangspunkt i en beregning av sommer/høstbestand av elg i Evenes kommune som er basert på følgende:

1. Ingen endring i elgtetthet fra 2011 til 2012; sett elg/jaktdagsverk = 0,82 begge årene
2. Antall felte dyr = antall fødte kalver = 46 + 10 påkjørt elg

3. Kalver 34,9 % av bestanden
4. Kyr 43,7 % av bestanden
5. Okser 21,4 % av bestanden

Ut fra disse forutsetningene har Evenes kommune følgende sommer-/høstbestand av elg (tallene i % er med en usikkerhet på 20 % i forhold til «faktiske» bestandstall):

- 160 dyr (128-192 dyr)
- 34 okser (27-41 okser)
- 70 kyr (56-84 kyr)
- 56 kalver (45-67 kalver)

Elgtelling foretatt i februar 2013 viste at det var 173 elg i Evenes kommune den dagen tellinga ble foretatt, og i tillegg kan det ha stått skjult elg i tett skog/vanskelig terreng o.l. Elgtellinga er foretatt etter at det er felt 46 elg under elgjakta, men viser likevel mer elg enn beregningene for bestanden av elg før jakta antyder. Dette tyder på at mye elg har sitt vinterbeite i Evenes kommune. Herjangsfjellet-Skoddebergvatn-Revvatnet var tilnærmet tomt for elg under tellingen på grunn av store snømengder, se figur 10. Disse elgene har vandret til beiteområdene som i hovedsak er kyststrekninga fra Bergviknes til Forra. Det er moderat med elg i Grovfjord og Herjangen/Bjerkvik områdene og det viser at disse områdene i mindre grad benyttes som vinterbeiter. Det ble også rapportert mye elg, spesielt i området rundt Evenes lufthavn, samt i de snøfattige områdene mot Lilleskånland. Det er derfor sannsynlig at en del elg har trukket ut av sommer/høstbeiteområdene og ned til vinterbeitene og dermed gitt en betydelig større elgbestand i Evenes vinterstid enn under jaktperioden i september-oktober.

Figur 10: Kart som viser hvor det ble observert elg under elgtellinga vinteren 2013 (stjerne kan vise til mer enn en elg)

Dersom elgen har tilgang til alle disse treslag, vil den på vinteren beite ROS-gruppa, deretter furu og einer og til slutt gran, or og bjørk. Som tidligere nevnt utgjør blåbærris og røsslyng foretrukne planter på linje med ROS-gruppa dersom snøforholdene tillater det.

Takseringa baseres på kartlegging av hvilken grad årsskuddene til et tre er beitet. Kartleggingsprosedyren er utarbeidet av Norges Landbrukshøyskole og Skogforsk og viser beitepresset for trær og busker inndelt i følgende fire beitegrader:

1. Beitegrad 1; ingen/ubetydelig beiting
2. Beitegrad 2; < 1/3 av årsskudd var beitet
3. Beitegrad 3; 1/3 - 2/3 av årsskudd var beitet
4. Beitegrad 4; > 2/3 av årsskudd var beitet

Forskningsresultater viser at et tre tåler et årlig uttak på ca. 40 % (beitegrad 2,2) av årets kvist uten at det går ut over treets evne til å produsere kvist. Høyere beitegrad betyr at treslagenes evne til å produsere kvist vil avta for til slutt å dø ved vedvarende høyt beitepress.

Takseringsområdene Oladalen og Pålheimen viser beiteresultater fra to snørike områder hvor elgen beiter frem til snødybden blir problematisk (> 60 cm). De fleste treslag viser lav til moderat beitegrad (1-3), men med for sterk beiting også av ROS gruppa med beitegrad 2 til 3. Takseringsområdene Slettebakken og Strandvannet er områder med minimal beiting og ingen elgekrementer og tyder på at disse områdene var lite benyttet av elg.

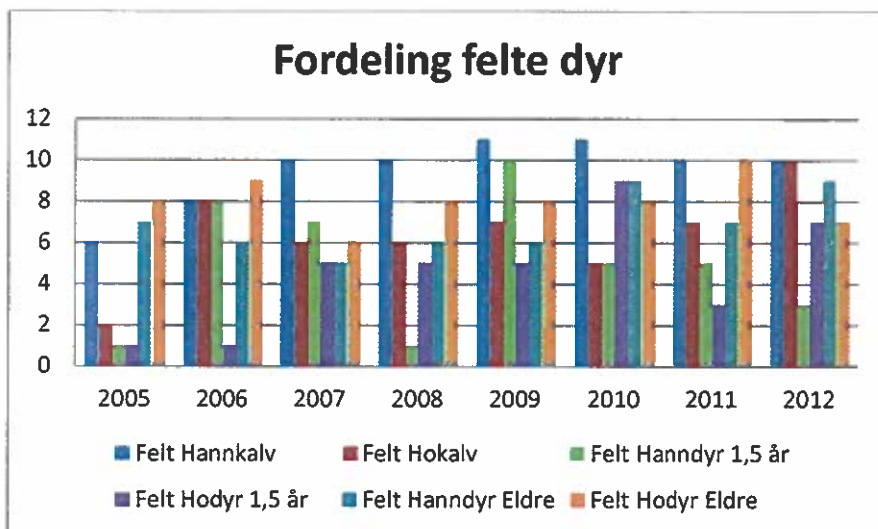
Takseringsområdene Høghågan, Heikholla, Bergviknes, Høgda SV, Blindesenteret, Botn, Kobberneset, Mila, Brenna, Sølvsteinlia og Veggen representerer typiske vinterbeiteområder hvor en ofte observerer beitende elg i de snørike deler av vinteren. Alle områdene viser dominerende beitegrad 3-4 på årskvist for rogn, osp, selje, vier (ROS-gruppa), samt furu der dette treslaget er til stede. Bjørk, einer og gran viser en betydelig lavere beitegrad dominert av beitegrad 1-3. Et fortsatt høyt beitepress vil kunne medføre at mesteparten av nye skudd i ROS-gruppa og furu vil bli beitet og resultere at disse treslagene på sikt vil dø ut. Elgen kan da forskyve beitinga til einer, bjørk, or og gran, men erfaring fra bl.a. Sørlandet viser at spesielt bjørk raskt utvikler «antibeitestoffer» slik at elgen vil forsøke å unngå beiting av dette treslaget. Både vinterbeitet og elgen vil dermed degenereres slik som observert på Sørlandet hvor beinskjørhet, lavere elgtetthet og lavere slaktevekt ble resultatet. Anbefaling fra forskere er at beitepresset må holdes på et slikt nivå at det biologiske mangfoldet kan opprettholdes, samt at det ikke går ut over kvistproduksjonen i skogen. Hver elg trenger ca. 15 kg kvist i døgnet for å opprettholde kondisjonen. Årlige gjennomsnittlig kvistproduksjon pr. dekar er på ca. 15 kg basert på takseringsresultatene, gitt en gjennomsnittlig beitegrad på 2,2 for alle treslag. Hver elg ville da trenge 0,225 km² areal for å overleve de 3 mest snørike månedene om vinteren.

Elgbestanden bør holdes på slikt et nivå at det ikke går ut over det biologiske mangfoldet i et område. En overbeiting i vinterbeiteområdene vil på sikt kunne medføre at rogn, osp, selje, vier og furu langsomt dør ut. Det kunne være grunn å håpe at de senere års relativt snøfattige tidligvintre har hatt en positiv effekt på vinterbeiteområdene. Fremtidig elgbeitetaksering i området bør derfor fokusere på retaksering av tidligere takstområder for å kartlegge endringer i beitepresset over tid. I tillegg bør det også foretas elgbeitetaksering i området rundt Evenes lufthavn hvor elgtellinga i februar 2013 viser at det står mye elg, se figur 10.

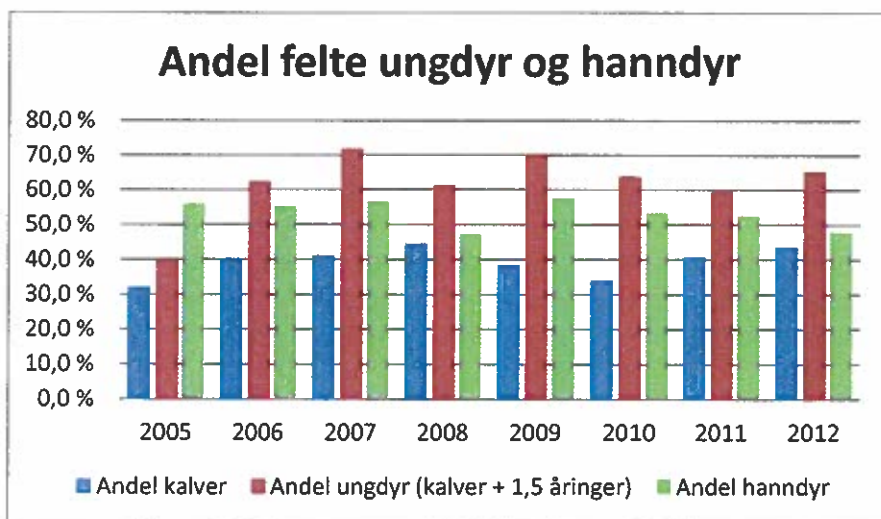
Plan for bestandsstørrelse og avskytning

Figur 13 viser antall felte elg fordelt på alder og kjønn for perioden 2003-2012. I disse årene er det felt 366 elg (snitt 40,7 elg pr år) fordelt på 194 hann elg (53 %) og 172 hunn elg (47 %) noe som gir en liten overvekt på hann elg. 126 okser ble felt som ungdyr (80 kalver og 46

fjorårskalv), mens 68 okser ble felt som voksne. Når det gjelder hunddyr ble 64 felt som kalv, 35 som fjorårskalv og 73 som voksne kyr.

Figur 13: Antall felte elg fordelt på alder og kjønn.

Figur 14: Andel felte kalv, ungdyr (kalv + 1,5 åringer) og hanndyr

For å oppnå ønsket sammensetningen av elgstammen anbefales det at ungdyr utgjør ca. 2/3 av felte dyr slik også fellinga var siste år. På sikt bør en bestrebe seg på å øke andelen av felte 1,5 åringer opp mot 50 % av alle felte unge dyr. Lik fordeling mellom kjønnene av de felte dyrene er også ønskelig. Figur 14 viser at fellingen av ungdyr ligger på ca. 2/3 etter å ha hatt enkelte år med noe høyere andel felte ungdyr.

I tidligere avskytingsplaner har det i tillegg til alder vært benyttet vektgrense og antall tagger på gevir for hva som skal regnes som ungdyr. Dette må kunne sies å ha vært en riktig strategi da man har oppnådd en tilfredsstillende andel reelle ungdyr (kalver + 1,5 åringer), dvs. ca. 2/3 av alle felte dyr. Tilsvarende kriterier vil også benyttes i denne avskytingsplanen.

Det har vært en økning i den totale elgstammen de siste årene, og den er nå på et nivå som åpner for økt avskyting. Dette underbygges av observasjoner både utenom elgjakta og observasjoner under elgjakta hvor sett elg pr. jaktdagsverk har økt med over 30 % i løpet av de siste 3-4 årene (figur 3).

I fastsetting av avskytingsplan for planperioden tas det utgangspunkt i beregnet sommer-/høstbestand av elg, utviklingen i elgbestanden de senere årene, samt at det er observert mye elg langs veiene. Det legges derfor opp til en økning i uttaket av elg i forhold til de senere årene (ca. 30 % økning i forhold til felt elg i 2010) og som er i tråd med presset på vinterbeite i enkelte områder. Gode produksjonsdyr skal spares ved at det primært skytes unge dyr, mens voksne produksjonsdyr så som store okser og kyr med to kalver i størst mulig grad skal spares.

Total avskyting i planperioden for alle elgvaldene er som vist i tabell 1 nedenfor.

	2013	2014	2015	Totalt	Andel
Kalver	17	17	17	51	32,5 %
Ungdyr	15	13	14	42	26,7 %
Eldre hanndyr	10	10	9	29	18,5 %
Eldre hunndyr	11	12	12	35	22,3 %
Totalt	53	52	52	157	100 %

Tabell 1: Avskyting for 2013 til 2015 oppgitt i antall dyr

Avskytingsavtalen er bygd opp slik at målsettingen som er satt i bestandsplanen skal kunne nås. Kalver kan erstatte eldre dyr, mens ungdyr kan erstatte voksne dyr. Med ungdyr forstås dyr som er 2,5 år eller yngre. Alternativt for kyr omfatter det også eldre kyr som har en slaktevekt mindre enn 170 kg. Når det gjelder okser regnes ungdyr som okser med inntil to tagger på hver side (totalt inntil 4 tagger) og ei slaktevekt på mindre enn 180 kg. Dersom oksen har 4 tagger og veier mer enn 180 kg blir det ikke straffereaksjon, men dyret vil anses som voksen og reguleres mot senere års tildeling i bestandsplanperioden.

For hele planområdet tillates det at fellingen av inntil ett dyr pr. jaktfelt (figur 2) kan overføres fra ett år til et annet, med unntak av siste planår. Eventuelle dyr utover dette tilfaller storvaldet der jaktfeltet inngår og kan tildeles til jaktfeltene etter interne regler.

Praktiske ordninger

Bestandsplanområdet administreres av et styre etter vedtekter som de deltagende storvaldene har tilsluttet seg ved å inngå i bestandsplansamarbeidet.

De enkelte storvaldenes styre er kontrollorgan for eget storvald og skal fordele sin kvote mellom jaktlagene i valdet, samt kontrollere at avskytingen skjer i samsvar med tildelt kvote og godkjent avskytingsplan.

Senest 10 dager etter endt jakt skal jaktlederne avgi skriftlig rapport og levere inn «sett-elg» og «felt-elg» skjema til styret i eget storvald som videresender dette til Viltfaglig Utvalg.

Dersom Evenes bestandsplanområde og de enkelte storvaldene som inngår i samarbeidet finner det hensiktsmessig kan dyr overføres mellom de enkelte valdene.

Reaksjonsbestemmelser

Hvert enkelt jaktlag er ansvarlig for at uttaket av elg er i samsvar med tildelingen. Alle feilfelling er skal umiddelbart meldes leder i bestandsplanstyret. Feilskyting utover totalt tildelt kvote for bestandsplanområdet er straffbart i hht. Viltlovens § 48 og skal i tillegg rapporteres til kommunen.

Konsekvensene for feilfelling vil variere, men skal i størst mulig grad ramme jaktlaget som foretok feilskytinga. Det vises forøvrig til egne regler som regulerer reaksjoner og tiltak som kan iverksettes ved feilskyting.

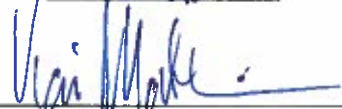
Fullmakt

Styret i Evenes bestandsplanområde er gitt fullmakt til å sende inn bestandsplanen for Evenes bestandsplanområde gjeldende for perioden 2013 – 2015 til godkjenning og til å inngå avskytningsavtale med Evenes kommune på vegne av storvaldene som inngår i planområdet.

Dato: 23/5 - 2013

For Evenes kommune

Dato: 5/5 - 2013

For Evenes bestandsplanområde

Vedlegg: Avskytningsavtale

Avskyttingsavtale for elg i perioden 2013 - 2015

Evenes bestandsplanområde, som består av Evenes Storvald, Indre Evenes Storvald og Østre Evenes Storvald, har ved vedtak av/..... – 2013, sak _____ i Viltfaglig Utvalg fått godkjent **Bestandsplan for elgforvaltning 2013-2015**.

I samsvar med avskyttingsprofilen som fremkommer i bestandsplanen er det inngått følgende avskyttingsavtale mellom Evenes bestandsplanområde og Viltfaglig utvalg.

1. Fellingskvoten tildeles valdene i bestandsplanområdet samlet som valgfrie dyr med hjemmel i Viltlovens forskrift om forvaltning av hjortevilt § 19. Kvotestørrelsen fastsettes av kommunen for hele planperioden etter samråd med bestandsplanområdet som forplikter seg til å etterstrebe et uttak fordelt på antall, kjønn og alder i henhold til avskyttingsplanen.
2. Ut fra forutsetningene i hjorteviltforskriftene § 19, og med henvisning til bestandsplan, godtar kommunen at bestandsplanområdet selv fordeler kvoten som vist i tabellen under.

	Evenes Storvald	Indre Evenes Storvald	Østre Evenes Storvald	Totalt	Andel
Kalver	26	17	8	51	32,5 %
Ungdyr	21	13	8	42	26,7 %
Eldre hanndyr	14	9	6	29	18,5 %
Eldre hunddyr	17	12	6	35	22,3 %
Totalt	78	51	28	157	100,0 %

3. Bestandsplanområdet forplikter seg til å tilstrebe en fordeling av felt elg innenfor perioden som vist i punkt 2. Kalver kan erstatte eldre dyr, mens ungdyr kan erstatte voksne dyr. Med ungdyr forstås dyr som er 2,5 år eller yngre. Alternativt for kyr omfatter det også eldre kyr som har en slaktevekt mindre enn 170 kg. Når det gjelder okser regnes ungdyr som okser med totalt inntil 4 tagger og/eller med ei slaktevekt på mindre enn 180 kg. Dersom oxen har 4 tagger og veier mer enn 180 kg blir det ikke straffereaksjon, men dyret vil anses som voksen og reguleres mot senere års tildeling i planperioden. For hele planområdet tillates det at fellingen av inntil ett dyr pr. jaktfelt kan overføres fra ett år til et annet. Dette gjelder ikke for det siste året i planperioden.
4. Ved vesentlige avvik fra godkjent bestandsplan, eller vesentlige uforutsette endringer i bestanden i området i løpet av planperioden, kan kommunen vedta å trekke godkjenningen tilbake og dele ut ny fellingstillatelse.
5. Jaktlagene skal rapportere om/fremvise felte dyr hvis Viltfaglig Utvalg eller politi ber om det. Deler av felte dyr skal også oppbevares for kontroll om kommunen ønsker det.
6. Valdene plikter å levere inn rapporter og følge opp bestemmelser fra Direktoratet for Naturforvaltning, Fylkesmannen eller kommunen. Vektskjema, samt sett-elg og felt-elg rapporter skal leveres kommunen innen 10 dager etter jaktas slutt.
7. Feilskyting skal straks meldes til bestandsplanstyret. Feilskyting utover total kvote for planområdet er straffbart i hht. Viltlovens § 48 og skal rapporteres til Viltfaglig Utvalg. Reaksjoner for feilskyting vil variere, men skal i størst mulig grad ramme jaktlaget som foretok feilskytinga.

Bogen, den 23./5... – 2013

For Viltfaglig Utvalg

Bogen, den 5./5... – 2013

For Evenes bestandsplanområde